

[Finansministeren.]

man ensidigt lægger det over på nogle enkelte selskaber, men der vil nok være en vis afvejning af det med hensyn til, hvordan det vil virke og også indbyrdes inden for selskaberne. Provenutabet som helhed vil være de 50 mill. kr., og ud fra den betragtning synes jeg ikke, at den fremstillingsmetode, som hr. Glistrup her stiller op, er helt relevant og helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Jeg erkender blankt, at der er nogle selskaber, der vil få en større beskatning, men det er ikke sådan, at man kan sige, at nu lægger man ensidigt 50 mill. kr. over på enkelte selskaber.

Jeg skal ikke gentage de bemærkninger, jeg kom med ved anden behandling om dobbeltbeskatningen. Det er i og for sig nyteløst; alle er indstillet på, at det er et problem, der skal arbejdes videre med. Jeg må altså afvise ændringsforslagene fra fremskridtspartiets og andre partiers side om valgfrihed, og jeg må også afvise ændringsforslaget fra retsforbundets side. Det er rigtigt, som det er sagt — det vil jeg gerne understrege — at det ville være letsindigt uden undersøgelser og overvejelser pludselig at gennemføre en så generel ændring som den, man fra retsforbundets side foreslår.

Glistrup (FP):

Finansministeren sagde, at han kunne ikke godkende den fremstilling, jeg havde givet, og så gav han en fremstilling, der, så vidt jeg kunne høre, var nøjagtig præcis det samme som det, jeg havde sagt. Så lad os nu bare finde ud af, hvor det er, misforståelsen ligger.

Altså: når man tager de selskaber, som den 30. april i år indgav selvangivelse i tillid til, at aktieselskabsskatten ville blive som af finansministeren foreslået i februar måned, så vil der med den ændring, som finansministeren kom til udvalget med den 22. maj i år, være nogle selskaber, der kommer til at betale mere i skat, end de kunne påregne, da de traf deres dispositioner den 30. april i år eller tidligere. De selskaber, der kommer

til at betale mere i skat, kommer sammenlagt efter finansministerens egne oplysninger til at betale 50 mill. kr. mere i skat, end de ellers ville have gjort, og det er de selskabers sag, jeg har talt og sagt, at over for dem er det aldeles urimeligt med en lovgivning, der har tilbagevirkende kraft, fordi vi ikke har kunnet få os nrøkket færdig herinde i folketinget i rimelig tid. Det, jeg siger, er, at den gruppe selskaber kommer alt i alt til at betale 50 mill. kr. mere i skat, og så er det selvfølgelig rigtigt, at hvis man siger: I kan blive fri for at betale de 50 mill. kr. i skat, så kommer finansministeren til at mangle 50 mill. kr. i kassen. Det er følgen, og altså bliver med andre ord provenugevinsten for indeværende skatteår ikke de beregnede ca. 200 mill. kr., men kun 150 mill. kr. i forhold til det, der i øjeblikket er den gældende selskabsskattelov.

Jeg tror, den fremstilling, jeg her har givet, fuldt ud dækker både det, jeg sagde i mit første indlæg, og det, finansministeren sagde i sit indlæg. Jeg tror derfor ikke, der er uenighed mellem os vedrørende det faktiske; der er en uenighed mellem os med hensyn til, om man kan eller bør tillade sig et sådant overgreb over for de selskaber, der her er tale om, og jeg mente altså, vi burde have tænkt os lidt bedre om, end vi rent faktisk har gjort ved at jage dette igennem i den hu-hej-fart, som det er sket.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.* (se sp. 7418) *forkastedes* med 104 stemmer mod 5; 17 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.* (se sp. 7418) *betragtedes* som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.*